

"מה רע בעירומות?"

עדי נחשון רוצה שאמנים ידברו קצת יותר על אופנועים ובחורות ויציגו עירום "לאו דווקא אמנותי". בתערוכה החדשה שלו הוא מציג דווקא גולגולת של נמר

רעות ברנע 05.07.15 08:43

"הייתי רוצה שגם אמנים יהיו סוג של רוקסטארים - כאלה שעושים בלגן על הבמה ויש להם מעריצות", אומר האמן עדי נחשון (35), "זה קצת מבאס שבארץ זה לא עובד ככה". בתערוכתו החדשה, "אזור 21" (שמציגה עד 1 באוגוסט, גלריה RawArt, שביל המרץ 3 תל אביב, הכניסה חופשית), הוא מנסה לתת ביטוי לשאיפה הזאת באמצעות פסל פיברגלס ענק של גולגולת נמר שנחשב (Saber Tooth Tiger) - חיה פרהיסטורית שנכחדה לפני מיליוני שנים.

"בשנים האחרונות נחשפתי לעולם הארכיאולוגיה, ועל הטורף הזה נדלקתי מבחינה ויזואלית, כי הוא מעין מפלצת היברידית - חתול עם שיניים ארוכות", הוא אומר. "הבחירה שלי להגדיל את החיה כל כך, לגובה 2.5 מטר, נבעה מהרצון להפוך אותה לאיידול, לאובייקט שאפשר לעשות סביבו מסיבה פגאנית. אסתטיקת הגולגולת מתקשרת גם לעולם מוזיקת המטאל, וזו דרכי לחשוף את היצירה שלי לקהלים מחוץ לעולם האמנות".

צילום: עמית שעל

עדי נחשון

רוקר מזדקן

נחשון זכה להכיר את עולם הארכיאולוגיה הודות לעבודה שלו בשגרה - בית מלאכה מקצועי שהוא מפעיל בביתו, העובד באופן שוטף עם מעצבים ומגוון תעשיות. "אני יוצר דברים עבור חברות, מרכזי מבקרים וגופים ממשלתיים. מלבד זאת אני מייצר חלקים לאופנועים ומכוניות, מה שמתקשר לעבודה בתערוכה שעשויה מפיברגלס — חומר שמשתמשים בו בפחות רכב".

את דרכו האמנותית החל במכון אבני, ובתום הלימודים עבד במפעל שיצר פסלים מסוגים שונים - החל בפסלים לעדלאידע וכלה באנדרטאות זיכרון. מאז תערוכת היחיד הקודמת שלו, בשנת 2009 בגלריה ברוורמן, כמעט לא התעסק באמנות לבד מכמה יוזמות קטנות.

"היו לי הרבה ניסיונות בסטודיו ולא תמיד הסתדרתי עם מה שעשיתי", הוא מודה. "התערוכה הנוכחית מסמלת תהליך שעברתי, מטינאייג'ר לרוקר מזדקן. אני כבר לא מרגיש שאני צריך להשפריך צבע. הדימוי הזה של האמן הבועט לא מדבר אליי יותר כי אנחנו חיים בעולם שלא נשאר בו במה לבעוט. לכן גם החלטתי להשאיר את הגלריה נקייה, כל הדימויים מלבד הפסל המרכזי תלויים על הקירות".

יוצא לך לעשות עבודות מלאכה גם עבור אמנים?

"עבדתי עם כמה אמנים אבל בגדול אני מעדיף מעצבים - הם יותר סגורים על עצמם. אמנים הם מפוזרים ומבזבזים לי את הזמן".

אתה מרגיש כמו אוטסיידר בעולם האמנות?

"מאוד, בעיקר כי אני לא שייך לקבוצת האמנים שהם גם מורים ומרצים לאמנות, ואני לא מרגיש חלק מהשיח. אין לי תואר ראשון ואני לא אדבר עכשיו על טקסטים של דרידה. מה, אין לכם חיים? דברו קצת על אופנועים וכוסיות".

לא פוליטיקלי קורקט

העובדה שנחשון הוא מין ילד חורג של עולם האמנות היא כנראה גם זו שמאפשרת לו לא לשחק לפי הכללים. בתערוכה מחולקים פוסטרים ועליהם צילומים של אדם שולדמן, ובהם הדוגמנית קסניה ליסיקה שעונה על פסל הגולגולת שלו בעירום מלא. "כמה חבר'ה ישבו אצלי והגענו למסקנה שצריך לשים אותה על הפסל, כמו בלוחות שנה של אופנועים".

ולא פחדת שיעופו עליך?

"שיעופו. אני לא מבין את כל הפוליטיקלי קורקט הזה היום. מה רע בבחורות עירומות? זה הדבר הכי יפה. אני עומד מאחורי הבחירה להציג בחורה כוסית, ולא דווקא בצורה אמנותית".

באופן כללי נחשון לא דופק חשבון לעולם האמנות. "אני חושב שצריך לסגור את כל בתי הספר לאמנות. למה לגדל מחזורים שלמים של פלוצים? במקום זה צריך המון סדנאות עבודה, כמו כלא ענק עם מלא ציוד ומכשירים. היום אם תגיד לסטודנט לאמנות לתלות תמונה על הקיר הוא לא יידע איך לעשות את זה. מי שרוצה לעבוד עם פיברגלס - שולחים אותו לביצועיסט שיעשה את זה בשבילו".

המינוס הוא חלק מהחיים: עדי נחשון לא מודאג מהעתיד

האמן הפלסטי בן ה-31 יודע שהוא צריך לפסל לעצמו את הגורל שלו

הילה ויסברג |

22 בספטמבר 2011

דירת הקרקע שבה מתגורר האמן הפלסטי והפסל עדי נחשון ברחוב הקונגרס בדרום תל אביב היתה עד לפני שלוש שנים וחצי מחסן נטוש ומוזנח. נחשון, 31, לא נרתע מהמראה הבלתי מזמין, ולקח על עצמו את מלאכת השיפוץ. בתמורה זכה להתגורר בדירה בת 200 מ"ר במשך כחצי שנה תמורת 1,200 שקל בלבד.

"לפני שהגעתי לפה המקום היה נטוש וחצר הבניין שימשה נרקומנים. היתה כאן צחנה נוראית וערמות של זבל התגוללו בכל מקום. זרקתי כמעט הכל, ניקיתי, התקנתי בקומה העליונה רצפת פרקט ובר לאירועים וגידרתי את החצר. שיניתי את הייעוד למגורים. כיום אנשים יקפצו על הדירה הזו. זה בדיוק מסוג המקומות שצריכים מעצבים ואמנים שאין להם כסף לשכור סטודיו ורוצים לעבוד מהבית".

עדי נחשון

סביבת המגורים, בקרבת התחנה המרכזית החדשה בתל אביב ("זה לא אזור ברים שמח"), לא מטרידה את נחשון. "אני גר ליד עובדים זרים, שהם אנשים שקטים. הזבל ברחוב לא מפריע לי. שכנה שמשמיעה כל היום מוסיקה בווליום גבוה היתה מפריעה לי יותר". נחשון הביא עמו לבניין את חבריו ללימודים ממכון אבני ללימודי אמנות, שהתמקמו בדירות מעליו. הם אמנם לא החזיקו שם מעמד זמן רב ("היו בעיות ביוב") אך גם היום רבים מדיירי הבניין הם אמנים ("אתם אני פחות מתערבב").

נחשון הציג עד היום את פסליו ביותר מעשר תערוכות, אך בשל העובדה שהם "אינם אידיאליים לאספנים" כהגדרתו, הם ממעטים להימכר. "את הפסל האחרון שלי מכרתי לפני שנה ב-2,700 יורו, אבל באופן כללי פסלים אינם דבר סחיר. במיוחד אלה שלי". נחשון בונה בעיקר פסלים של בעלי חיים המגלמים בתוכם תכונות אנושיות. "אלה פסלים גרוטסקיים. אני נמשך לנושא החיה והאדם. מתמקד במטאפורה. פיסלתי למשל כלב פיטבול עם גורמטים שעליהם כתוב

'דיוקן עצמי'. הוא ייצג אותי. אני אוהב להתעסק בצד האפל של החיים, זה חלק מהתרבות שבה אני חי. רוכב על אופנוע כבד, שומע הבי מטאל ויוצא לברים באותו סגנון".

כדי להתפרנס ("כמעט אף אחד לא מתפרנס מאמנות בישראל") עובד נחשון במפעל לייצור תפאורות קבע בכפר סבא וכן כפרילנסר שיוצר עבודות לפי הזמנה. "אפשר לספור על יד אחת אמנים ישראלים שהצליחו כלכלית, כמו סיגלית לנדאו ועדי נס. הם עובדים עם המון אסיסטנטים. אני לא אוהב שעובדים בשבילי. אני חושב שהגורל שלי הוא לא להתעשר מאמנות. זה חתום".

עד שישתנה הגורל, אם בכלל, נחשון נוטה שלא להתרגש מהיעדרה של הפרוטה בכיסו. "לא יוצא לי לחסוך. אני תמיד במינוס של -6,000, 7,000 שקל, אבל אני לא מודאג כי אני חי את הרגע. החודש אני מקיים בבית שלי תערוכה עם עוד 15 אמנים, 'הקונגרס 13'. אני מקווה שתצליח".

שכר דירה: 3,200 שקל.

ההוצאה הגדולה בחודש: שכר הדירה.

מהדק חגורה: קונה מעט אוכל הביתה. "אני אוכל הרבה ג'אנק פוד בחוץ, שווארמה פלאפל. לא קונה בשר לבית ולא מתקרב לסופרים".
חיסכון: לא חוסך.

מתפנק: בתחום הבילויים.

הפריט הכי יקר בבית: מחדס (קומפרסור) שעמו הוא יוצר פסלים. עלה 3,000 שקל.

חופשה אחרונה: "לא אוהב חופשות. זה בזבוז זמן".

לא מצליח להיגמל: מכור לבעלי חיים. "תמיד יש לי כמה כלבים. הייתי משפחה אומנת לכלבים לפני המתה מתוך תקווה שתימצא להם משפחה מאמצת. כיום אני מגדל כלבה גורה מסוג רועה בלגי וחתולה פרסית".

אוברדראפט: 4,500-5,000 שקל ("אני במצב טוב יחסית").

כסף ואני: "אי אפשר לחיות בלי זה. הייתי רוצה שיהיה לי יותר ממנו כדי לעשות אמנות בדיוק כמו שאני רוצה, ללא לחצים".

פנקס הוצאות

הוצאות בית (אוכל, חשמל, ארנונה, אינטרנט וכו'): 1,600 שקל.

שכר דירה: 3,200 שקל.

כלבה וחתולה: 350 שקל בחודש על אוכל והוצאות נלוות.

קניות: 200 שקל בחודש ("אני קונה רק בשוק. לא סובל מותגים").

ניקיון: מנקה לבד.

סיגריות: כ-500 שקל בחודש ("קופסה וחצי ביום. מתישהו אפסיק לעשן").

בילויים: 500-1,000 שקל.

נסיעות (אופנוע כבד, סוזוקי 750): 1,000 שקל בחודש על דלק.

טלפון סלולרי: 300 שקל.

סך כל ההוצאות החודשיות:

כ-8,000 שקל

לחצו לקבלת עדכונים בנושא:

+ קריירה

+ דיור

+ אמנות

אמנות

דיוקן צעיר: הנרטיב הבדיוני של עדי נחשון

הוא מושפע מסרטי מדע בדיוני, לא חולם להציג במוזיאונים גדולים והעצה הכי טובה שהוא קיבל היא לעשות לפני שמישהו אחרי יעשה. הכירו את האמן עדי נחשון

מנחה נופה, עכבר העיר

28 ביוני 2015

הוא מציג כיום בגלריה [Raw Art](#) תערוכה המתכתבת עם ההיבט הקדום של בעלי חיים, חובב מוזיקת מטאל, האמן עדי נחשון (34) לא זוכר את התערוכה הראשונה שראה, אבל מאוד התרשם מהקורסים במכון אבני בו הוא למד אמנות. **שם:** עדי נחשון **גיל:** 34 **איפה למדת:** "למדתי במכון אבני בין השנים 2003 ל-2007". **היכן אתה עובד?** "אני עצמאי כבר שבע שנים, יש לי בית מלאכה קטן בדרום תל אביב לפיסול ויציקות פיברגלס. אני עובד בעיקר עם מעצבים, פרוייקטורים ולקוחות מתחום הרכב". **ז'אנר:** "פיסול ורישום". **אסתטיקה מעולם החי. הסטודיו של עדי נחשון (צילום: אדם שולדמן) התערוכה הראשונה שראית:** "את התערוכה הראשונה אני לא זוכר ממש, אבל בשנה ב' במכון אבני היה קורס בהנחיה של האמנית ים המאירי, שם נחשפתי לתערוכות ברחבי העיר וגם קצת מחוץ לעיר, ולהרבה דברים מענינים שבחיים לא ראיתי, ובכלל סצנת האמנות הייתה חדשה בשבילי באותו הזמן". **איך התחלת לעשות אמנות:** "התחלתי לצייר ולפסל עוד שהייתי ילד, אבל לאחר מכן בתיכון התחלתי לצייר באיירבראש לחברים, ציורי קיר וכאלה. במכון אבני למדתי הרבה מאוד מתחומים שונים עם מורים שהשפיעו עלי מאוד, כמו איצו ריימר ויוסי ורדי וכך שילבתי הכל עם ידע קודם שהיה לי מתחומי התעשייה והעבודה". **מוזיאון/חלל שאתה חולם להציג בו, ולמה:** "אני לא ממש מתלהב מלהציג בחלל ספציפי, ירד לי הקטע הזה כבר מלפני כמה שנים". **לא חולם להציג בחללים גדולים. "איזור 21" (מתוך**

התערוכה)העצה הכי טובה שקיבלת: "העצה הכי טובה שקיבלתי היא מצביקה קנטור, ממורה שלימד אותי במכון, הוא אמר 'אם לא תעשה את זה משהו אחר יעשה'". **מה אתה שומעת בזמן העבודה?** "אני טיפוס שמאוד אוהב מוזיקה, אז ביום אני מאזין ל-88, וגם בגלל שהמקום ביום משמש כעסק לכל דבר ובאים לקוחות. בערב אני שם הבי מטאל, להקות כמו pentagram, sleep, judas priest ועוד הרכבים". **מהם מקורות ההשראה שלך?** "בעיקר סרטי מדע בדיוני טראש ופנטזיה". **ספרי על התערוכה בה אתה מציגה עכשיו:** "כרגע אני עובד על תערוכת יחיד שתוצג בגלריה Raw Art, שמתבססת על ייצוג של שרידי בעלי חיים, שאריות מעוותות, שנתתי להן את הפרשנויות שלי ובניתי להן סוג של נרטיב בדיוני, בשילוב אלמנטים מעולם הטראש מטאל. משהו שיכל היה להיות קיטש אבל הוא עדיין דארק ואפל. התערוכה בנויה מפסל גדול שמוצב במרכז חלל הגלריה, ומסביבו מודבקים על הקיר מעין רוזטות ופתחי אוויר שמדמים אווירה של חלל סגור. בנוסף, ישנו חדר בחלל הגלריה בו עומד פסל דמוי שלד, כאשר שני המציגים מתחברים אחד לשני". **התערוכה "איזור 21" תוצג עד ה-1 באוגוסט בגלריה Raw Art, תל אביב**

הצג עוד

מערכת | הנהלה | מדיניות פרטיות | תנאי שימוש | צרו קשר | רכשו מינוי | ביטול מינוי דיגיטלי | שאלות ותשובות | פרסמו אצלנו

חדשות, ידיעות מהארץ והעולם - ידיעות והחדשות בעיתון הארץ. סקופים, מאמרים, פרשנויות ותחקירי עומק באתר האיכותי בישראל
© כל הזכויות שמורות להוצאת עיתון הארץ בע"מ